

Selskabets frivillige Opløsning. At dette ikke er en udtømmende Opregning af Opløsningsgrunde, er sikkert. Uomtalt er navnlig den Grund til Opløsning, at Selskabets Formaal viser sig uopnaaeligt, eller at andre for Selskabets Stiftelse afgørende Forudsætninger briste. Der tiltrænges ej heller særlige Regler derom. Fremgangsmaaden i saadanne Tilfælde er den ganske ligefremme, at den enkelte Aktieejers, der ønsker at gøre Opløsningsgrunden gældende, hvis Selskabsmyndighederne ikke af sig selv foretage de til Opløsning fornødne Skridt, erhverver Dom over Selskabet. Hvis der da ikke inden den i Dommen satte Frist af Generalforsamlingen foretages det til Dommens Udførelse fornødne ved Valg af Likvidatorer m. v., kan Domhaveren begære Selskabets Bo taget under Behandling af Skifteretten i Henhold til Skiftelovens § 82. — Derimod kan man ikke nævne Selskabets Fusion med et andet Selskab som en Opløsningsgrund; dette er kun en særlig Maade, paa hvilken en Beslutning om Selskabets frivillige Opløsning bringes til Udførelse.

Om de i Udkastet omhandlede Opløsningsgrunde skal her følgende bemærkes:

1) § 60. Naar der i Loven udkræves et vist Minimumsantal af Medlemmer til Selskabets gyldige Stiftelse, synes den strenge Konsekvens i og for sig at tilsige, at Selskabet eo ipso er opløst, naar Medlemstallet synker ned under dette Minimum. Hvis Selskabet derefter fortsætter sin Virksomhed, kunde de senere foretagne Handlinger synes ubetinget at burde medføre personligt Ansvar for alle Medlemmerne. Gode Grunde tale imidlertid for at fravige denne strenge Konsekvens noget. Ikke alene vil det let kunne tænkes, at Aktieejerne ere i god Tro med Hensyn til denne Opløsningsgrund, men der er tillige det særegne ved Tilfældet, at den foreliggende Mangel regelmæssig vil kunne fjernes i Løbet af ganske kort Tid. Udkastet indrømmer derfor ogsaa først en Frist af 3 Maaneder til at bringe Medlemstallet op til Minimum. Dette er i Overensstemmelse med det norske Udkast (§ 76), kun at man i Stedet for dets formentlig mindre nøjagtige Udtryk: at Selskabet skal have opløst sig, hvis Mangelen ikke er afhjulpen inden Fristens Udløb, har valgt det Udtryk: at Selskabet skal opløses. Fremgangsmaaden ved Opløsningens Iværksættelse er i Udkastet nærmere bestemt saaledes, at det principalt er overladt til Generalforsamlingen i Løbet af de tre Maaneder at tage Beslutning om Selskabets Opløsning, hvorefter der forholdes i Overensstemmelse med de nedenfor omhandlede Regler (§§ 63—67) om Selskabets frivillige Opløsning, dog at det i dette Tilfælde er anset for rettest at lade en simpel Majoritet kunne beslutte Opløsning. Har Generalforsamlingen imidlertid ikke inden Fristens Udløb truffet saadan Beslutning, kan enhver Aktieejers for Selskabets Bo taget under offentlig Skiftebehandling i Henhold til Skiftelovens § 82. Virkningen af, at Selskabets Drift fortsættes efter Udløbet af den givne Frist, er i Udkastet bestemt saaledes, at de, der vidende om Forholdet indgaa Forpligtelser paa Selskabets Vegne, paadrage sig et personligt og solidarisk Ansvar for disse. Derved ydes der formentlig al fornøden Garanti for Reglens Overholdelse, og man har derfor ikke ment paa dette Punkt at burde slutte sig til Bestemmelsen i det norske Udkast, der lader saadant Ansvar indtræde for alle de Medlemmer af Selskabet, som i mindst en Maaned have været vidende om Forholdet, idet dette ofte vil findes at være en for streng Følge af en efter Omstændighederne, f. Eks. naar, hvad let kan tænkes, en Aktieejers er uvidende om denne Regel, ret undskyldelig Passivitet.

2) § 61. Det her omhandlede, for øvrigt lidet praktiske Tilfælde, at den Tidsgrænse, der maatte være sat for Selskabets Bestaaen, er udløben, giver efter det om Fremgangsmaaden efter § 60 anførte ikke Anledning til særlige Bemærkninger.